

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Υπολόγεται, ότι ένας άνθρωπος 80 χρόνων έχει καταναλώσει τὰ 23 χρόνια του σὲ ἴπνο καὶ σὺν φραγιῶν.

— Ένας ἄνθρωπος τῆς ἰδίας ἡλικίας ὑπολόγεται ἐπίσης, ὅτι ἔχει φάγει 4 τόνους κρέατος καὶ ἔχει πει 400 κιάδες καφέ.

— Ἡ Ἅγία Γραφή μεταφράστηκε σὲ 150 γλώσσες ἐν τῶν 3.000 πού ὑπάρχουν σ' ὅλο τὸν κόσμον.

— Σὲ μὴ πυραμίδα τῆς Αἰγύπτου ὑπάρχει μὰ πέτρα 90.000.000 κυβικῶν ποδῶν.

— Ἡ κυρίες τῆς Ν. Ὑόρκης ἄρρισαν σύμφωνα μὲ μὴ νέα μόδα, νὰ φωτογραφούνται... κομμωμένες.

— Κατὰ τὴ γνήσιον ἐνὸς ξένου βιβλιογράφου, τὰ σπανιότερα βιβλία τοῦ κόσμου εἶνε ἕνα φαίτηρ τοῦ 1457 καὶ μὴ Ἡστορία τῆς Τροίας, δημοσιευμένη στὰ 1469.

— Σ' ἕνα Γαλλικὸ βιβλίον περὶ Τζοκόντας, πού βγήκε πρὸ ἐτῶν στὸ Παρίσι ὑπῆρχε ὁ ἐξῆς πρόλογος :

— «Τὸ χαμόγελο τῆς Μόνας Αἴζας δὲν μπορεῖ νὰ ξεγηγηθῆ ἄλλοῶς παρὰ μόνον ἐὰν παρουσιάσῃτε στὰ χεῖρη τῆς κατόπιν τῶν ἀνοσιῶν πού ἀρχισαν νὰ λέγονται γι' αὐτὴ μόλις ἐξετέθη σὲ κοινή θέα».

— Τὸ νέο ἔτος στοὺς Τατάρους ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Φεβρουάριο, κατὰ τὴν ἡμέρα δὲ αὐτὴ γίνονται ὄλοι στὰ λευκά.

— Στὴ Ν. Ὑόρκη, κάθε πέντε λεπτά τῆς ὥρας λαμβάνει χῶρον ἕνας τοκετός, κάθε ἕξη λεπτά ἕνας θάνατος καὶ κάθε δεκατρία λεπτά ἕνας γάμος.

— Τὸ μεγαλύτερο ἔθνος τῆς γῆς εἶνε ἡ κορυφή τῶν Ἰμαλαίων, δηλαδὴ 8.840 μέτρα.

— Τὸ μεγαλύτερο βάθος θαλάσσης εἶνε κοντὰ στὶς Μαριάννες νήσους καὶ φτάνει τὰ 9.927 μέτρα.

— Ἡ περίοδος νήσου Ἀτλαντῆς πιστεύεται ὅτι ὑπῆρξε πρὸ 10.000 ἐτῶν.

— Στὴν Κίνα, ὅταν πεθάνει ἕνας νέος ἀνάπαιτρος, οἱ γονεῖς τοῦ σωμαίνου μὲ τὸν γόνει μὴς πεθαμένης κόρης καὶ τοὺς παντρεύουν... νεκροῦς!

βόηκε τὴν κόρη τῆς ἔτοιμη νὰ τὸ σκάσει μ' ἕναν κομμωμένο πού ἀγατοῦσε.

Τὸ γεγονός αὐτὸ κοινολόγηθη παντοῦ καὶ συνετέλεσε, ὥστε ν' ἀποκτήσῃ ὁ Νὰς τὴν ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη τῶν οἰκογενειῶν τῶν τόπων καὶ νὰ τοῦ συγχωρηθῶν πολλὲς ἐλαφρότητες πού εἶχε διαπραξῆ μὴχοι τότε.

Ὁ Νὰς εἶχε στὴ διάθεσί του ἕνα θαυμασιὸν ἀμάξι μὲ ἕξη μαύρα ἄλογα, δύο ἐπίπλωτα ἀλοιοῦσθαι μὲ κινητήρια πέτρα, ἕνα γραμματιά, δύο ὑπηρετές μὲ οἰκοτολή, ἕναν ἀμαξῶ κα' ἕναν ἀγγελιοφόρο, τὸ δλον ἄτομα ἐφτά!

Ἐπίσης ὁ Νὰς εἶχε εἰσαγάγει σὸ... κράτος του μὴ καινοτομία τόσο πρωτότυπη, ὅσο καὶ ἀφελμύ. Κάθε καινούργιος ἐπισκέπτης πού ἐρχόταν, γινόταν δεχτός καὶ χωρετίζόταν μὲ... καθονοκροουσίες!

Τὸ μέτρο αὐτὸ συνετέλεσε, ὥστε νὰ κολακεύονται ὑπερβολικὰ οἱ κατὰ καιροὺς μεταβαίνοντες ἐκεῖ ξένοι γιὰ τὴ μεγαλοπρεπὴ ὑπόδοξή πού τοὺς γινόταν καὶ νὰ πληρώνουν ἀγύφωστα τὸν φόρο πού τοὺς ἐξήτειο ὑπὲρ τὸ ἰδιωτικὸν ταμεῖον τοῦ... βασιλείου.

Ὁ Νὰς εἶχε καταφέρει ἐπίσης μὲ τὴν ἐξυπηλάδα του νὰ παραστήσῃ τὰ λουτρά τοῦ Μπὰτ ὅς καὶ τὸ σπάνιον καὶ νὰ προσελκύσῃ ἐκεῖ ἀφ' ἑκτὸν κόσμον.

Ἄλλα τὰ ἀνέκδοτα τὸ δὲν ἐτελειώσαν ἀκόμα. Μὴ φορὰ, κάποια δοῦσασα, θέλοντας νὰ τὸν περικταίξῃ, παρουσιάστηκε στὸ χορὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς λουτροπόλεως μὲ... ποδιὰ!...

Ὁ Νὰς, ὁ ὁποῖος ἦταν πανταχοῦ παρών, τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς φώναξε :

— Τ' εἶν' αὐτὰ, καυμένη Κατερίνα ;

— Τί εἶπες, ἦσον ; τοῦ ἀποκριθῆκε ἐκείνη δορημένη. Γιὰ τὴν ὑπερήτοιά μου μὲ πῆρες ;

— Παρακαλῶ τὴν ὑπερήτοιά σας νὰ μὲ συγχωρήσῃ, πρόσθεσε ὁ Νὰς, γιὰτὶ βλέπω διὰ ἡ εὐγένειά σας δὲν ἔχει οὔτε τὴ μισὴ χάρι τῆς...

Ἄλλῃ μὴ βραδιὰ, ἐπειδὴ εἶχε περάσει ἡ ἑνδεκάτη νυκτερινὴ ὥρα, ὁ Νὰς ἀπαγόρευσε στὴν κόρη τοῦ Γουλιέλμου Β' νὰ χωρέσῃ, ἔστω κα' ἕνα γύρο.

— Μὰ εἰμαι παγκράμισσα! τοῦ παρατήρησε ἐκείνη περαγμένη.

— Κι' ἐγὼ δῶ πέρα εἰμαι... βασιλεύς! ἀποκρίθηκε ἀτάραχα ὁ Νὰς.

Ὁ περιεργὸς αὐτὸς καὶ πνευματώδης ἄνθρωπος εἶχε δημοσιεύσει κα' ἕναν κώδικα καλῆς συμπεριφορῆς, ἀπ' τὸν ὁποῖο ἀποσπῶμεν δύο νόστιμα ἄρθρα :

«Στοὺς χοροὺς ἢ ὄμοιες κυρίες καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ περιορίζονται σὲ δευτερευόντας ὀδούς. Ἡ πρῶτος ἀντιπροσωπεύουν τὸ παρελθόν, τὰ δεύτερα τὸ μέλλον.

Ἡ νέες γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ προσβάλλονται ἀν τὶς κντζάουν πολὺ. Ἐξαιρουμένη μονάχα ἐκεῖνες πού... δὲν τὶς κντζάουν ποτέ».

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Οἱ σωτήρες τοῦ πρωθυπουργοῦ Κομμουνιστοῦ. Ὁ ἀναξιοπαθὴν γρηκιδὸς λέγει. Ὁ παπᾶς κα' ἡ ἀμαρτωλὴ τῆς ἐνερίας. Πῶς ἐνθουσιάσῃ τὸς φοιτητὰς ὁ Ματσούκας κατὰ τὸ 97. Ἐνα ἔξυπνο κέλεο. Ἀντὶ μελάνης... αἶμα !... Ὁ στρατηγὸς Δ. Γρίβας στὴ Θεσσαλία. Χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα του. Πῶς ἐφέρετο στοὺς δειλούς καὶ ἀνικάνους, κ.τ.λ.

Νὰ τρία ἀκόμα ἀνέκδοτα τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀλεξ. Κομμουνιστοῦ :

Ὅταν ὁ Κομμουνιστοῦ ἀποκλείστηκε κάποτε τὸ χειμῶνα στὴ Ζαφωτὰ, ἀναγκάστηκε νὰ μπερὶ σὲ μὴ βάρκα γιὰ νὰ περάσῃ στὴν ἀντικρινὴ ἀκτὴ.

Ἐκανε ὁμοῦ μεγάλη κακοκαιρία καὶ οἱ ἐπιβάτες δύσκολα ἐγλύτωσησαν, ἀφοῦ κινδύνεψαν ἐπανειλημμένως νὰ πηγοῦν.

Κάθε φορὰ λοιπὸν πού ὁ Κομμουνιστοῦς διηγόταν αὐτὴ τὴν περὶπέτεια, ἐπρόσθετε :

— Ἐρετε λοιπὸν πόσο βαρκόρητος τὸ μὴ θύμωζαν ἀργότερα διὰ μὴ ἔσωσησαν τὴν περὶστασία αὐτὴ ; Τὸ μωτότερο... ἐκατὸν πενήντα, οἱ ἀθεόφοβοι !...

Στὸν καιρὸ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Κομμουνιστοῦ, ζῶσε κάποιος γρηκιδὸς λόγιος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνοχλοῦσε φοβερά, ζητώντας του κάθε τόσο βοηθήματα. Ἐξάφνα ὁμοῦ ὁ δυστυχὴς λόγιος βράχνησε καὶ δὲν μποροῦσε πειὰ ν' ἀρθρώσῃ οὔτε λέξι.

— Ἐ, τώρα πού τοῦ πῆρε ὁ Θεὸς τὴ φωνή, δὲν θὰ σὰς ἐνοχλή πει! ; εἶπε στὸν Κομμουνιστοῦ κάποιος πολιτικὸς φίλος του.

— Τί ὄφελει ; Ἐπρεσε νὰ τοῦ πάρῃ καὶ τὰ χεῖρα ! πρόσθεσε ὁ εἶρων πρωθυπουργός.

Κάποτε πάλι παρουσιάστηκε στὸ σπίτι τοῦ Κομμουνιστοῦ ἕνας παπάς, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ τοῦ παρουσιάζει γιὰ μὴ γυναικὰ ἐλευθερίων ἠθῶν πού καθόταν στὴν ἐνορία του καὶ νὰ τὸν παρακαλῆ νὰ τὴ διώξῃ ἀπὸ καὶ διὰ τῆς ἀστυνομίας.

Τότε ὁ φιλόσοφος πρωθυπουργὸς τοῦ ἀπάντησε ἀρελίστατα, ἀλλὰ μὴ χριστιανικῶτα :

— Καὶ γιὰτὶ δὲν τὴν ἀναλαμβάνετε σεῖς ὑπὸ τὴν προστασία σας, πάτερ μου ;

Κόκκαλο ὁ αἰδισματώτατος !

Γιὰ τὸν Σπῆρο Ματσούκα, τὸν ἀείμνηστο πατριώτη καὶ ποιητὴ, διηγούνται τὸ ἐξῆς χαρακτηρισμὸν ἀνέκδοτο, πού δείχνει τὸ μεγάλο βαθμὸ τῆς φιλοπατρίας του.

Κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897, ὁ Ματσούκας φρόντιζε γιὰ τὸ σχηματισμὸν ἑθελοντικῶν σοματῶν ἀπὸ φοιτητὰς καὶ περιέφερε πρὸς τοῦτο ἕναν κατάλογο, ὅπου ὑπέγραψαν ὅσοι ἠθέλαν νὰ καταταχθῶν.

Μὴ μέρα ὁμοῦ οἱ φοιτητὰι δειγνόντουσαν ἀπόρῳθμοι καὶ τότε ὁ Ματσούκας χάραξε τὸ χέρι του μ' ἕνα μαχαίρι, βούτηξε τὴν πέννα στὸ αἷμα καὶ τὴν πρόσφερε στοὺς φοιτητὰς.

Οἱ πατριωτικῶν σπουδαστῶν ἐνθουσιάστηκαν ἀπὸ τὴν ἠρωικὴ αὐτὴ χειρονομία του καὶ ἔσπευσαν νὰ γραφοῦν ὄλοι στὸν ἑθελοντικὸν κατάλογο.

Γιὰ τὸν ἀείμνηστο στρατηγὸ Δ. Γρίβα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Τριζοῦπῃ εἶχε διορισθῆς ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας, διηγούνται τὰ ἐξῆς ἀνέκδοτα :

Μὴ μέρα, στὸν καιρὸ τοῦ πολέμου μὲ τοὺς Τούρκους, ὁ Γρίβας κάλεσε ἕναν συνταγματάρχην καὶ τοῦ ἔδωσε διαταγὴ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τὸν ἐχθρῶν.

— Ἄν τοὺς βάλω μπροστά, ρώτησε ὁ συνταγματάρχης, ὅς πού νὰ τοὺς πάω ;

— Ὡς τὴν Ἅγιὰ Σοφία ! ἀπάντησε ὁ Γρίβας.

— Κι' ἂν μὲ βάλουν αὐτοὶ μπροστά ; ξαναρώτησε ὁ συνταγματάρχης.

— Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ αὐτὸ, φύγε ἀπὸ δῶ ! τὸν διέταξε περιφρονητικὰ ὁ στρατηγός.

Καὶ διώρισε ἀμέσως ἄλλον στὴ θέα του.

Ἄλλοτε πάλιν, ὁ Γρίβας τηλεγράφησε σ' ἕναν ταγματάρχην τῶν εἰζώνων, κατὰ τὴν ἡμέρα μὴς συμπολεῖν, νὰ παραλάβῃ τὸ τάγμα του καὶ νὰ μεταβῇ ἐπαιγόντως στὴ Λάρισα...

Ὁ ταγματάρχης, ὁ ὁποῖος διηθῆνε κάποιον στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ἀπάντησε τηλεγραφικῶς :

«Τὸ θεραπεντῆριον πού νὰ τ' ἀφῶσω ;»

Ἄφου φροντίζεις τόσο πολὺ γιὰ τὸ θεραπεντῆριον, τοῦ τηλεγράφησε ὁ Γρίβας, μείνε ἐσὸ μαζὸ μὲ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ παραδόσε τὸ τάγμα στὸν ὑποδιουκτῆ !

